

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr.)

Sędziowie: SA Jan Futro

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **L. S.**

przeciwko **I. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 18 stycznia 2013 r., sygn. akt: XII C 1883/11

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **nie obciążać powoda obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;**

3. **przyznać od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Poznaniu) adwokatowi K. K. kwotę 2.214 zł (w tym 414 zł VAT) tytułem wynagrodzenia za zastępowanie pozwanej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Jan Futro Bogdan Wysocki Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia apelacji. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że w dniu 30 listopada 2012 r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynęła apelacja powoda od wyroku z dnia 27 lipca 2012 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu pełnomocnik powoda wskazał, że uchybienie terminu do złożenia apelacji nastąpiło bez jego winy. Wyjaśnił, że w okresie od 29 lipca 2012 r. do dnia 30 listopada 2012 r. przebywał on na zwolnieniu lekarskim spowodowanym chorobami oraz powikłaniami po zawale serca, wszczepieniem bajpasów oraz operacją na zespół (...)`a. Jednakże w związku z prywatnymi wizytami w gabinetach lekarskich u specjalistów, odbierał korespondencję z pobliskiego Urzędu Pocztowego. Między innymi w dniu 16 sierpnia 2012 r. odebrał osobiście odpis wyroku wraz z uzasadnieniem. W ocenie Sądu Okręgowego powód nie uprawdopodobnił okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu (art. 168 k.p.c.). Zaniechanie dokonania czynności

w postaci wniesienia apelacji było spowodowane okolicznościami zawinionymi przez pełnomocnika powoda. Usprawiedliwieniem braku działań nie może być choroba pełnomocnika oraz związane z nią zwolnienie lekarskie, przy jednoczesnym wykonaniu przez niego obowiązków tj. osobistego odbioru odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. W ocenie Sądu nie zasługują na uwzględnienie także wyjaśnienia pełnomocnika powoda, że w związku z tym, że nie posiada w P. bliższych znajomych mogących zastępować go w sprawie, nie mógł wykonać ciężącego na nim obowiązku. W tej bowiem sytuacji, zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w razie potrzeby dziekan okręgowej izby radców prawnych mógł wyznaczyć z urzędu zastępcę radcy prawnego, który nie może czasowo wykonywać czynności zawodowych.

Postanowieniem z tego samego dnia Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 lipca 2012 r. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że wobec oddalenia wniosku powoda o przywrócenie terminu do złożenia apelacji postanowieniem z dnia 18 stycznia 2013 r., apelacja jako spóźniona na podstawie art. 370 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia apelacji powoda od wyroku z dnia 27 lipca 2012 r. złożył powód, wniósł o jego uchylenie i nadanie apelacji dalszego biegu w tym przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

Pozwana wniosła o oddalenie zażalenia powoda oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm przepisanych, ewentualnie w przypadku odstąpienia przez Sąd od obciążania powoda obowiązkiem poniesienia kosztów postępowania, wniosła o zasądzenie na rzecz jej pełnomocnika od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm przepisanych, które to koszty nawet w części nie zostały uiszczone.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Analizując uzasadnienie zażalenia, Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że żalący kwestionuje również będące podstawą odrzucenia apelacji postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia. W ocenie Sądu Apelacyjnego, choć powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który nie sformułował jednoznacznie wniosku o rozpoznanie postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu w trybie art. 380 k.p.c., to wolę taką należy interpretować z całego wywodu zażalenia, które poświęcone jest kwestionowaniu oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, jak i z wniosku zażalenia, gdyż powód wniósł o uchylenie postanowienia o odrzuceniu apelacji i postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie uchybionego terminu (k. 215 - 217 akt).

Jak stanowi art. 168 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. W orzecznictwie brak winy określa się według kryterium obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje sprawy, bądź jej pełnomocnika przy dokonywaniu tego rodzaju czynności. Obiektywna niezgodność zachowania z obowiązkiem starannego działania połączona z negatywną oceną takiego postępowania, oznacza zawinienie w uchybieniu terminu. Wina może przybrać postać chociażby niedbalstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 1974 r., II CZ 174/74, OSPiKA 1975, Nr 12, poz. 30).

Uwzględniając wskazany miernik staranności dokonywania czynności procesowych, należy podzielić ocenę Sądu Okręgowego, że pełnomocnik powoda nie dochował staranności wymaganej od profesjonalnych pełnomocników przy sporządzaniu i wnoszeniu apelacji. Nie może bowiem usprawiedliwić zaniechania wniesienia apelacji w terminie przez zawodowego pełnomocnika jego chorobą oraz związanym z nim zwolnieniem lekarskim, przy jednoczesnym wykonaniu przez niego w tym czasie obowiązków tj. osobistego odbioru odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Poza tym osoba zajmująca się profesjonalną obsługą prawną musi założyć powstanie okoliczności, mogących okresowo przeszkadzać w wykonywaniu przez nią przyjętych obowiązków. Oznacza ona potrzebę podjęcia w takiej sytuacji właściwych działań organizacyjnych zabezpieczających interesy klienta. Jeżeli zatem profesjonalny pełnomocnik

powoda nie mógł osobiście złożyć apelacji, powinien był zadbać o należyte wykonanie tej czynności przez inne osoby (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2008 r., IV CZ 8/08). Profesjonalny pełnomocnik, planując wniesienie apelacji, czy dokonanie innej czynności procesowej, musi bowiem uwzględnić, kierując się zwykłym doświadczeniem życiowym, że w okresie biegu terminu mogą nastąpić czasowe przeszkody wynikające chociażby ze zwykłych zdarzeń życiowych, w tym także z niedyspozycji zdrowotnych. Konieczność uwzględnienia tych przeszkód obciążała pełnomocnika powoda, tym bardziej, że już przed wydaniem wyroku w dniu 27 lipca 2012 r. (czerwiec 2012 r. – k. 157 – 159 akt) cierpiał na określone niedyspozycje zdrowotne. Nie mógł on zatem wykluczyć pojawienie się tego rodzaju przeszkody w okresie biegu terminu do wniesienia apelacji. Nie zasługują bowiem na uwzględnienie twierdzenia pełnomocnika powoda, że w związku z tym, że nie posiada on w P. bliższych znajomych mogących zastępować go w sprawie, nie mógł wykonać ciężącego na nim obowiązku. W tej bowiem sytuacji, tak jak wskazał Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w razie potrzeby dziekan okręgowej izby radców prawnych, mógł wyznaczyć z urzędu zastępcę radcy prawnego, który nie może czasowo wykonywać czynności zawodowych.

Niezależnie od tego, nie można przedkładanych przez pełnomocnika powoda zaświadczeń lekarskich uznać za dowód niemożności wniesienia przez niego apelacji z uwagi na stan zdrowia.

Należy zauważyć, że apelacja została sporządzona w dniu 28 listopada 2012r. a złożona w sądzie w dniu 30 listopada 2012r, a więc w okresie objętym zaświadczeniem lekarza sądowego z dnia 23 listopada 2012r. (k. 194).

Wobec tego, należy uznać, że niezachowanie terminu do wniesienia apelacji nastąpiło z przyczyn zawinionych przez pełnomocnika powoda. Zatem brak było podstaw, do przywrócenia powodowi terminu do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 27 lipca 2012 r. W związku z czym, Sąd I instancji mając na względzie treść art. 370 k.p.c. słusznie odrzucił apelację powoda jako spóźnioną.

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powoda jako nieuzasadnione (pkt 1).

Z uwagi na trudną sytuację finansową w jakiej znajduje się powód - utrzymuje się on ze zbierania złomu i z tego tytułu osiąga miesięczny dochód w wysokości 300 – 400 zł, Sąd odwoławczy na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym (pkt 2).

O wynagrodzeniu należnym adwokatowi reprezentującemu pozwaną z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, orzeczono na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (j.t. Dz. U. z 2009 r., nr 146, poz. 1188 ze zm.) a także § 19 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 - 3 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) w pkt 3 orzeczenia.

Jan Futro Bogdan Wysocki Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga